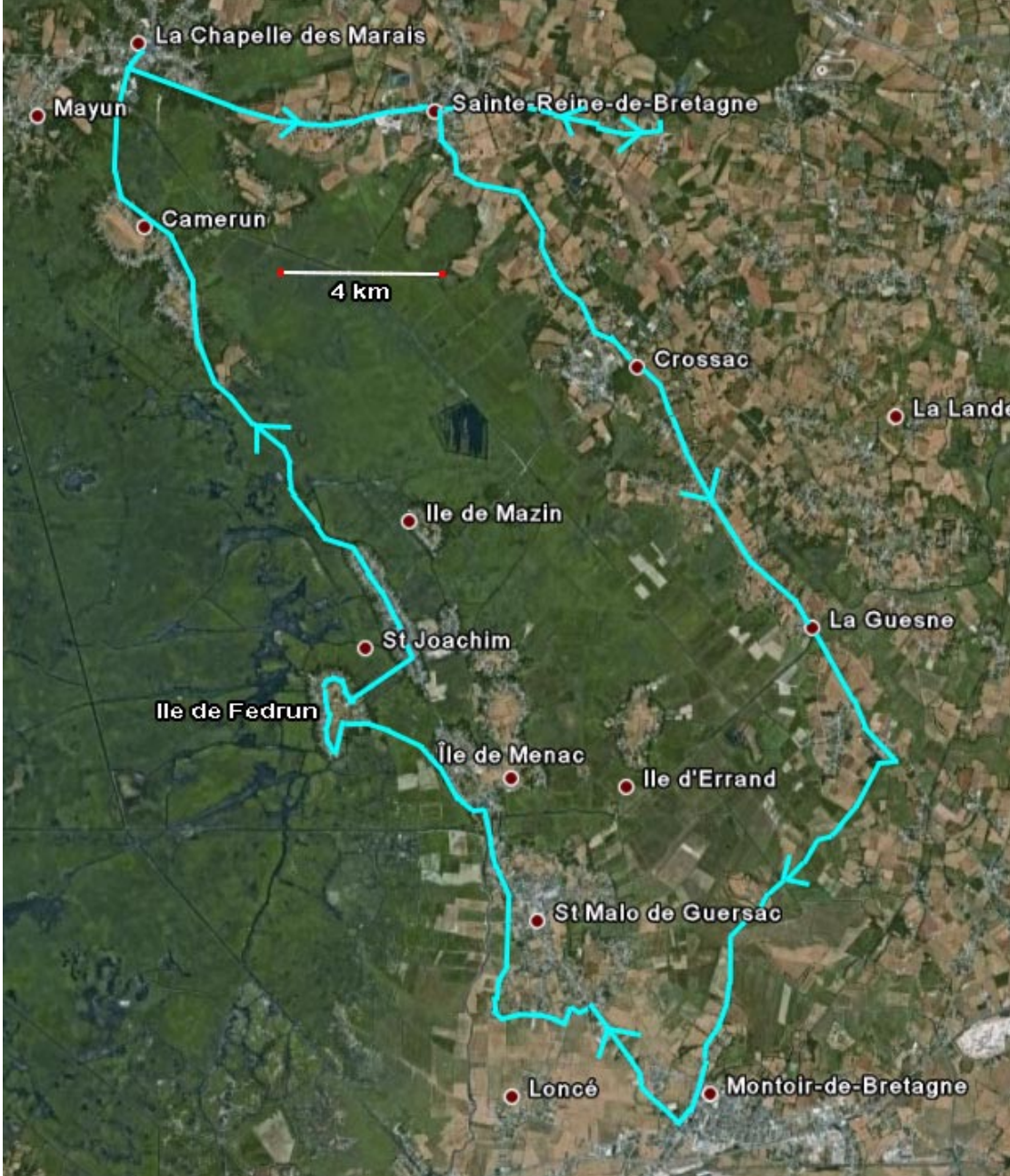

Op de fiets door het Marais de Brière.

Rode Amerikaanse rivierkreeft, *Procambarus clarkii*.

Donderdag 12-7-2007. Rondje door het Marais de Briere.
We komen er pas om negen uur eruit! Na het ontbijt gaan we ondanks het miezerige weer toch op pad met de fietsen.
We doen fietstocht 4 uit de Actief & anders gids Bretagne.

Crossac.

Crossac.

Dat houdt in dat we eerst de 3 km naar Ste Reine de Bretagne moeten afleggen. Het stiefregent zacht. Een evenwicht tussen nat worden en opdrogen.

Bij Ste Reine de Bretagne nemen we direct de afslag naar Crossac. Een eerste indruk van de moerassen krijgen we hier in weilanden met plassen, kleine slotjes en koeien die hun poten uit diepe modder moeten trekken.

Ik zie een kreeftje dat agressief zijn scharen in de lucht steekt. Geen slimme methode om gevaar te bejegenen. Een flink aantal van zijn maatjes zijn hier tot gort gereden. Een vrouw weet te vertellen dat ze uit de moerassen komen en niet te eten zijn. Dat is typisch Frans: Waterdieren horen eetbaar te zijn.

Dolmen bij Crossac.

Pont de St. Nazaire.

10.40. Crossac kenmerkt zich door een typisch bleek grijze kerk. Het gangbare type hier blijkt later. Verder staat er een Calvarieberg op een kruispunt. Net buiten het dorp vinden we een dolmen zo'n 50 m een pad links in. De mooiste tot nu toe in deze vakantie. 11.05. In de verte rechts zien we een enorme brug aan de einder. (De Loirebrug bij St. Nazaire.)

Kerk in Montoir-de-Bretagne.

Oude turfschuit: de Theothiste, Rozé.

Schuilhut in Rozé.

Maison de l'Éclusier, Rozé.

De sluis, Rozé.

Rechtsaf een gravelpad op, bij het Café de la Guesne. De routeomschrijving is hier niet erg eenduidig, maar de afdaling naar rechts een zandpad op is blijkbaar OK. We vinden de Rue du Marais tenminste.

Om 12 uur passeren we Montoir-de-Bretagne. Een saai dorp. We vinden wel een schitterende berm met veel bloemen. We kunnen via een apart fietspad naar St. Malo-de-Geursac.

Om half een komen we in Roze bij een grote houten hut naast een oude houten boot. het begint iets heviger te miezeren. We houden er pauze. De hut herbergt zelfs een aantal toiletten!

Dat vertel ik dan ook een Franse fietser, die op Franse wijze tegen de busseltjes de blaas leegt.

Na brood en sap stappen we op. Direct komen we bij het Sluiswachtershuisje met bruggen. Helaas is het gebouw nog dicht tot 14.30.

Het Information-huisje er tegenover levert ons wel een mooie plattegrond van deze omgeving op.

Via de eerste brug en dan langs het kanaal rechts gaat het naar Ile de Fedrun. Eilanden zijn hier verhogingen in de moerassen.

Om 13.15 bereiken we Fedrun. Een dorp met heel wat van die huisjes met strooien dak. Heel pittoresk dus.

Ile-de-Fédrun.

Ile-de-Fédrun.

Ile-de-Fédrun.

Ile-de-Fédrun.

Ile-de-Fédrun.

St-Joachim.

Beverrat, *Myocastor coypus*.

Via een modern St. Joachim (13.50) rijden we via de vrij drukke D50 door de moerassen langs Camerun en Camer af naar La Chapelle-des-Marais.

Kerfeuille.

Onderweg zien we een aangereden beverrat en een platte slang. Een plek links van de weg (Kerfeuille) is zo te zien vertrekplaats voor boottochten, maar er is helaas niemand te bekennen.

Net na half drie stappen we tegenover de kerk in La Chapelle een café binnen om even te rusten en iets te drinken. Ergens achter in de grote lege zaal laat een TV de tour de France zien, maar dat is nu aan ons niet besteed.

We gaan in Chapelle wat boodschappen doen en rijden vervolgens via Ste. Reine-de-Bretagne terug naar de camping. (16.00) Daar komen we er achter dat we een stuk van de route (Bergon en Gravelais) hebben overgeslagen!

's Avonds eten we torteloni met spinazie een gerookte kip. Tegen half acht na het verslag schrijven, ga ik maar eens afwassen. Net als gisteren doet Tineke mee.

Ringslang, *Natrix natrix*.

Naast ons staat een man met zijn zoontje rivierkeeftjes schoon te maken. Die zitten momenteel in grote aantallen in de moerassen hier. Iemand heeft ze hier gekweekt en toen dat bedrijf niet levensvatbaar bleek te zijn, werden de laatste kreeften gepumpt. Aangezien ze oorspronkelijk uit Louisiana komen, hebben ze hier geen natuurlijke vijand en planten ze zich ten koste van vissen- en kikkereieren gigantisch snel voort.

Deze exemplaren werden gevangen met een stokje, stukje vlees en een schepnetje.

's Avonds lezen we allebei. Tineke in "Het verdriet van België" van Hugo Claus (hetgeen het nodige gegrinkik oplevert, ik in het boek over Bali.

La Chapelle-des-Marais.

La Chapelle-des-Marais.

Perkje aan de D33 bij de camping.